

**UCHWAŁA NR 140/XXIII/2026
RADY MIASTA ZAMBRÓW**

z dnia 23 lipca 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Zambrowie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Po rozpatrzeniu skargi Pani ██████████ na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zambrowie:

- 1) przekazuje się skargę, Dyrektorowi Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zambrowie według właściwości w celu jej rozpatrzenia, (w części skargi dotyczącej działań radcy prawnego Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zambrowie) za wyjątkiem, o którym mowa w pkt 2;
- 2) uznaje się skargę za bezzasadną w pozostałym zakresie.
 2. Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.
 3. Treść uchwały wraz z uzasadnieniem i pouczeniem postanawia się przekazać skarżącej.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Kamil Kowalczyk

Uzasadnienie

W dniu 30 czerwca 2026 r. wpłynęła skarga Pani [REDAKTOWANO] na działania Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zambrowie i radcy prawnego zatrudnionego w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Zambrowie.

Skarżąca, zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, w swym piśmie zarzuca niezgodne z prawem działanie Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zambrowie Anny Kosakowskiej i radcy prawnego [REDAKTOWANO] zatrudnionej w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Zambrowie, które w dniu 17 czerwca 2026 r. połączyły się telefonicznie z lekarzem – specjalistą [REDAKTOWANO] – prowadzaca [REDAKTOWANO] i zażądały od Pani doktor, aby udzieliła im informacji dotyczących zwolnienia lekarskiego wystawionego przez tą lekarz dla Pani [REDAKTOWANO] oraz żądały zmiany elementów tego zwolnienia.

Zgodnie z art. 223 § 1 k.p.a organy państwowe, organy samorządu terytorialnego i inne organy samorządowe oraz organy organizacji społecznych - rozpatrują oraz załatwiają skargi i wnioski w ramach swojej właściwości. W myśl art. 229 pkt 3 k.p.a. rady gmin rozpatrują skargi w sprawach dotyczących zadań lub działalności kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Organy administracji publicznej przestrzegają z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej.

Przedmiotowa skarga podlegała rozpatrzeniu przez Radę Miasta Zambrów wyłącznie w zakresie w jakim dotyczy działalności Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zambrowie.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że w dniu 12 maja 2026 r. Dyrektor MOPS złożyła pracownicy oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 53 § 1 pkt 1 lit. b Kodeksu pracy, które zostało doręczone 13 maja 2026 r.

Następnie do MOPS wpłynęła informacja [REDAKTOWANO] pracownicy wynikająca ze skorygowanego zaświadczenia lekarskiego, [REDAKTOWANO]. W związku z uzyskaniem tej informacji Dyrektor MOPS w dniu 1 czerwca 2026 r. złożyła oświadczenie o cofnięciu wcześniejszego oświadczenia o rozwiązaniu stosunku pracy, wskazując, że w chwili podejmowania decyzji nie posiadała [REDAKTOWANO]. Oświadczenie to zostało doręczone skarżącej 15 czerwca 2026 r.

Rada ustaliła również, że po uzyskaniu informacji [REDAKTOWANO] MOPS traktował stosunek pracy jako nadal istniejący, zgłosił pracownicę do ubezpieczeń społecznych, dokonał czynności związanych z ustaleniem prawa do świadczeń chorobowych oraz wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o informacje niezbędne do ustalenia okresu zasiłkowego oraz wypłaty świadczeń.

Rada Miasta ustaliła ponadto, że po złożeniu oświadczenia o cofnięciu oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę MOPS nie dysponował bezpośrednim kontaktem ze skarżącą. Z wyjaśnień Dyrektor MOPS wynika, że skarżąca nie odbierała telefonów od pracodawcy i nie utrzymywała kontaktu z MOPS, co zostało również wskazane we wniosku skierowanym do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu 2 czerwca 2026 r. Bezsporne jest, że w dniu 17 czerwca 2026 r. doszło do kontaktu telefonicznego przedstawicieli MOPS z lekarzem wystawiającym zwolnienie lekarskie skarżącej. Zgromadzony materiał nie pozwala jednak na przyjęcie, że podczas tej rozmowy doszło do żądania ujawnienia informacji o stanie zdrowia skarżącej, uzyskania danych objętych tajemnicą lekarską albo nakłaniania lekarza do poświadczenia nieprawdy. Z przedstawionych wyjaśnień wynika, że celem kontaktu było wyjaśnienie rozbieżności dotyczących statusu zatrudnienia ujawnionego w dokumentacji zasiłkowej oraz ustalenie możliwości prawidłowego rozliczenia świadczeń chorobowych. W tych okolicznościach kontakt z lekarzem wystawiającym zaświadczenie lekarskie miał służyć nie tylko wyjaśnieniu kwestii formalnych związanych z dokumentacją zasiłkową, ale również przekazaniu skarżącej informacji o konieczności kontaktu z pracodawcą. Z materiału zgromadzonego w sprawie wynika, że lekarz miał pośredniczyć w przekazaniu skarżącej prośby o kontakt z MOPS, przy czym nie wykazano, aby przedstawiciele MOPS uzyskiwali od

lekarza informacje dotyczące stanu zdrowia skarżącej lub żądali ujawnienia danych objętych tajemnicą lekarską.

Rada uznała także za istotne, że w okresie podejmowania opisanych czynności istniał spór prawny dotyczący skuteczności cofnięcia oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę i dalszego trwania stosunku pracy, a sprawa była przedmiotem postępowania sądowego.

Rada Miasta wzięła pod uwagę również stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Zambrów, która po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego i wysłuchaniu wyjaśnień Dyrektor MOPS w głosowaniu jawnym zaopiniowała skargę jako zasadną. Podstawą takiej oceny było przyjęcie przez Komisję, że w dniu 17 czerwca 2026 r., tj. w dniu kontaktu telefonicznego przedstawicieli MOPS z lekarzem wystawiającym zwolnienie lekarskie skarżącej, [REDAKTOWANE] nie była pracownikiem Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zambrowie. Komisja wskazała, że umowa o pracę uległa rozwiązaniu na podstawie oświadczenia pracodawcy z dnia 12 maja 2026 r., doręczonego skarżącej 13 maja 2026 r., natomiast oświadczenie pracodawcy o cofnięciu rozwiązania umowy zostało doręczone dopiero 15 czerwca 2026 r., a następnie skarżąca pismem z dnia 19 czerwca 2026 r. odmówiła wyrażenia zgody na cofnięcie tego oświadczenia. W ocenie Komisji okoliczności te przemawiały za przyjęciem, że w czasie rozmowy telefonicznej skarżąca nie pozostawała pracownikiem MOPS. Komisja uznała, że niezgodne z prawem działanie miało polegać na kontakcie telefonicznym z lekarzem prowadzącym skarżącą, żądaniu informacji dotyczących zwolnienia lekarskiego, podejmowaniu działań zmierzających do zmiany jego treści oraz przekazywaniu lekarzowi informacji dotyczących zatrudnienia skarżącej, [REDAKTOWANE] oraz toczącego się sporu sądowego. Komisja wskazała w szczególności, że w jej ocenie doszło do nieuprawnionej ingerencji w sferę danych dotyczących zdrowia skarżącej, podlegających szczególnej ochronie na podstawie przepisów RODO.

Rada Miasta zapoznała się także z uzupełniającym stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Zambrów z dnia 14 lipca 2026 r., dotyczącym zarzutów odnoszących się do [REDAKTOWANE] – radcy prawnego MOPS. Komisja nie dokonywała merytorycznej oceny działań radcy prawnego, lecz wyraziła opinię o przekazaniu tej części skargi według właściwości do rozpoznania przez Dyrektor MOPS.

Po analizie całości materiału dowodowego Rada Miasta nie podzieliła jednak stanowiska Komisji co do zasadności skargi. Rada uznała, że ustalenia Komisji zostały oparte przede wszystkim na twierdzeniach skarżącej oraz przyjętej przez Komisję interpretacji przebiegu rozmowy telefonicznej z lekarzem, podczas gdy pozostały materiał zgromadzony w sprawie wskazuje na szerszy kontekst związany z podjęciem przez pracodawcę działań zmierzających do przywrócenia stanu zgodnego z prawem po uzyskaniu informacji [REDAKTOWANE] oraz realizacją obowiązków płatnika świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Zgodnie z art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego przedmiotem skargi może być w szczególności zaniechanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez organy albo ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących. Aby skarga mogła zostać uznana za zasadną, stwierdzone naruszenia muszą znajdować potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Rada Miasta podziela pogląd, że [REDAKTOWANE] stanowi jedną z podstawowych zasad prawa pracy. Z tego względu [REDAKTOWANE] Kodeksu pracy nie może co do zasady mieć rozwiązanej umowy o pracę przez pracodawcę. Jednocześnie jednak należy wskazać, że zgodnie z utrwalonym orzecnictwem każda jednostronna czynność pracodawcy zmierzająca do rozwiązania stosunku pracy, nawet dokonana z naruszeniem prawa, wywołuje skutek w postaci ustania stosunku pracy i może zostać podważona wyłącznie w odpowiednim postępowaniu przewidzianym przez przepisy prawa pracy.

W realiach niniejszej sprawy istotne znaczenie ma również art. 84 § 1 i 2 Kodeksu cywilnego w związku z art. 300 Kodeksu pracy. Przepisy te dopuszczają możliwość uchylecia się od skutków oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu istotnego. Nie budzi wątpliwości, że informacja [REDAKTOWANE] stanowi okoliczność o fundamentalnym znaczeniu dla oceny dopuszczalności rozwiązania stosunku pracy. Gdyby pracodawca [REDAKTOWANE] w chwili składania oświadczenia z dnia 12 maja 2026 r., nie złożyłby oświadczenia tej treści. W konsekwencji Rada uznała, że po uzyskaniu [REDAKTOWANE] pracodawca był uprawniony do podjęcia działań zmierzających do uchylecia skutków oświadczenia złożonego pod wpływem błędu dotyczącego istotnej okoliczności faktycznej.

Oceny tej nie zmienia fakt, że skarżąca nie wyraziła zgody na cofnięcie oświadczenia pracodawcy i skierowała sprawę na drogę sądową. Kwestia skuteczności cofnięcia oświadczenia o rozwiązaniu umowy

o pracę pozostawała bowiem przedmiotem sporu prawnego pomiędzy stronami i nie mogła być rozstrzygana w ramach postępowania skargowego prowadzonego przez Radę Miasta.

Odnosząc się do zarzutu nieuprawnionego pozyskania danych dotyczących zdrowia, Rada nie znalazła podstaw do stwierdzenia naruszenia prawa przez Dyrektora MOPS. Zgromadzony materiał nie potwierdził, aby przedstawiciele MOPS uzyskali od lekarza informacje objęte tajemnicą lekarską lub dane dotyczące stanu zdrowia skarżącej wykraczające poza zakres niezbędny do realizacji obowiązków płatnika świadczeń. Przeciwnie, działania podejmowane przez MOPS pozostawały związane z wykonywaniem obowiązków pracodawcy oraz płatnika świadczeń z ubezpieczenia społecznego, w tym z koniecznością ustalenia prawa do świadczeń chorobowych i prawidłowego rozliczenia tych świadczeń.

Rada uwzględniła również, że zgodnie z art. 61 § 1 Kodeksu cywilnego oświadczenie woli jest złożone z chwilą, gdy doszło do adresata w taki sposób, że mógł zapoznać się z jego treścią. W orzecznictwie przyjmuje się, że możliwość zapoznania się z treścią przesyłki istnieje co do zasady już z chwilą jej prawidłowego awizowania, a skutków prawnych doręczenia nie można uzależniać od subiektywnej decyzji adresata co do terminu odbioru przesyłki. Okoliczność ta miała znaczenie dla oceny działań pracodawcy związanych z oczekiwaniem na skuteczność doręczenia oświadczenia o cofnięciu rozwiązania umowy o pracę.

W konsekwencji Rada Miasta uznała, że zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, iż Dyrektor MOPS dopuściła się naruszenia praworządności, przekroczyła swoje uprawnienia lub działała w sposób godzący w interes skarżącej. Podejmowane czynności pozostawały w bezpośrednim związku z obowiązkami pracodawcy i płatnika świadczeń, a ich celem było wyjaśnienie skutków [REDAKTOWANE] oraz prawidłowe ustalenie jej uprawnień pracowniczych i ubezpieczeniowych. Okoliczność, że skarżąca nie utrzymywała kontaktu z pracodawcą, ma znaczenie dla oceny celu rozmowy przeprowadzonej z lekarzem. Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że lekarz miał pełnić rolę pośrednika w przekazaniu skarżącej informacji o potrzebie kontaktu z MOPS, a nie źródła informacji o stanie zdrowia skarżącej. Okoliczność ta przemawia przeciwko uznaniu, że sam fakt nawiązania kontaktu z lekarzem stanowił naruszenie praw skarżącej uzasadniające uwzględnienie skargi.

Fakt, że Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Zambrów zaopiniowała skargę jako zasadną, nie jest dla Rady Miasta wiążący. Komisja wykonuje funkcję pomocniczą i opiniodawczą wobec rady gminy, natomiast wyłączną kompetencję do rozpatrzenia skargi na podstawie art. 229 pkt 3 k.p.a. posiada rada gminy. W konsekwencji Rada Miasta była zobowiązana do samodzielnej oceny całokształtu materiału dowodowego oraz dokonania własnych ustaleń faktycznych i prawnych, co doprowadziło do przyjęcia odmiennej oceny niż przedstawiona w stanowisku Komisji.

Rada Miasta Zambrów, po rozpatrzeniu skargi i wysłuchaniu wyjaśnień Dyrektora MOPS w Zambrowie, postanowiła przekazać skargę Dyrektorowi Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zambrowie według właściwości w celu jej rozpatrzenia w części skargi dotyczącej działań radcy prawnego Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zambrowie oraz uznała za bezzasadną skargę w części dotyczącej działalności Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Zambrowie.

Załącznik nr 2 do uchwały nr 140/XXIII/2026

Rady Miasta Zambrów

z dnia 23 lipca 2026 r.

Pouczenie

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.